

Sygn. akt: I C 342/15 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 listopada 2015 roku

Sąd Rejonowy w Ostrowcu Świętokrzyskim - Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Tomasz Gawlik
Protokolant:	st. sekr. sądowy Jolanta Dobrowolska

po rozpoznaniu w dniu 17 listopada 2015 roku w Ostrowcu Świętokrzyskim

na rozprawie

sprawy z powództwa B. S. (1) (nr PESEL (...))

przeciwko (...) Zakładowi (...) na (...) SA w W. (nr KRS (...))

o zapłatę

I. zasądza od (...) Zakładu (...) na (...) S.A. w W., na rzecz B. S. (1), kwotę 1.514 (jeden tysiąc pięćset czternaście) zł 63 (sześćdziesiąt trzy) gr kwotę z odsetkami ustawowymi od dnia 12 maja 2015 roku do dnia zapłaty;

II. oddała powództwo w pozostały zakresie;

III. zasądza od (...) Zakładu (...) na (...) S.A. w W., na rzecz B. S. (1), kwotę 647 (sześćset czterdzieści siedem) zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

I C 342/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 26 listopada 2015 r.

Powódka B. S. (1) wniosła w pozwie złożonym w Sądzie w dniu 12 maja 2015 r. o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanej: (...) Zakładu (...) na (...) S.A. w W. ((...) na (...) S.A.), kwoty 1515,06 zł, z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu. Powódka podnosiła w uzasadnieniu pozwu, że w 2009 r. zawarła z pozwaną umowę ubezpieczenia i gdy zmarła w dniu 5 lutego 2013 r. jej (powódki) teściowa, to pozwana odmówiła wypłaty świadczenia, twierdząc, że umowa wygasła z dniem 1 grudnia 2012 r., ponieważ ostatnia składka ubezpieczeniowa opłacona została za listopad 2012 r. Powódka przyznała, iż rzeczywiście nie opłaciła składki w grudniu 2012 r., ale opłacała składki w kolejnych miesiącach, a pozwana nie przysłała jej pisma z informacją o braku wpłaty za grudzień 2012 r. Pozwana wskazywała również, iż ubezpieczenie to miała przez cały okres pracy zawodowej i kontynuuje je po przejściu na emeryturę oraz że nigdy nie miała zamiaru rozwiązania tej umowy. Powódka wyjaśniła w pozwie, że na kwotę żądaną pozwem składają się niewypłacone świadczenie w kwocie 1200 zł oraz skapitalizowane

odsetki ustawowe od tej należności w kwocie 315,06 zł, naliczone na dzień 11 maja 2015 r. tj. na dzień poprzedzający złożenie pozwu, poczynszy od dnia 13 marca 2013 r. tj. następnego dnia po dacie wymagalności należności.

W dniu 18 maja 2015 r. Sąd wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, uwzględniając powództwo w całości.

Pozwana prawidłowo wniosła sprzeciw od tego nakazu zapłaty przez co utracił on moc.

Pozwana, twierdząc w uzasadnieniu sprzeciwu, że powództwo jest bezzasadne, podnosiła, iż ubezpieczenie pozwanej wygasło z końcem grudnia 2012 r. na skutek nie zapłacenia składki za ten miesiąc oraz że zostało ono wznowione przez powódkę poprzez dokonanie przez nią wpłaty składki w dniu 5 lutego 2013 r., a okres wznowienia rozpoczął się od dnia 1 marca 2013 r. „Zdarzenie ubezpieczeniowe” w postaci śmierci teściowej powódki nastąpiło zatem, według pozwanej, w okresie kiedy umowa wygasła.

Na rozprawie stanowiska stron nie uległy zmianie.

Sąd ustalił co następuje.

Powódka B. S. (1) zawarła z pozwaną: (...) Zakładem (...) na (...) S.A. w W., w 2009 r., umowę ubezpieczenia „indywidualne kontynuowane ubezpieczenie pracownicze typ P (...), wariant pierwszy, na czas nieokreślony. Zgodnie z tą umową powódka była ubezpieczającą i ubezpieczoną, jej mąż J. S. uposażonym, suma ubezpieczenia wynosiła 6000 zł, składka miesięczna w wysokości 30 zł miała być przekazywana z góry do pierwszego dnia okresu, za który była należna (do pierwszego dnia każdego miesiąca), a początkiem odpowiedzialności pozwanej był dzień 1 września 2009 r. – pod warunkiem przekazania kwoty na poczet pierwszej składki do dnia 31 sierpnia 2009 r.

okoliczności niesporne;

odpis polisy nr (...) wydanej przez pozwaną;

zeznania powódki – k. 69v.

Powódka uiszczyła pierwszą składkę miesięczną w terminie do dnia 31 sierpnia 2009 r., a następnie regularnie i terminowo uiszczala pozwanej kolejne składki aż do składki za listopad 2012 r. Później przez nieuwagę czy zapomnienie powódka nie opłaciła składki za grudzień 2012 r., zaś składki następne zapłaciła w dniach 21 stycznia i 5 lutego 2013 r. W dniu 5 lutego 2013 r. zmarła teściowa powódki B. S. (2) i w dniu 8 lutego 2013 r. powódka pisemnie zgłosiła pozwanej zgon teściowej – w celu uzyskania świadczenia przewidzianego przez umowę ubezpieczeniową. Pozwana nie przyznała jednak powódce tego świadczenia ze względu na to, iż ubezpieczenie wygasło z upływem jednego miesiąca od końca okresu, za który została przekazana ostatnia składka, czyli z dniem 31 grudnia 2012 r., zgłoszenie śmierci teściowej powódki miało miejsce przy braku odpowiedzialności pozwanej, zaś wpłata dokonana w dniu 5 lutego 2013 r. wznowiła ubezpieczenie z początkiem odpowiedzialności od dnia 1 marca 2013 r. i z karencją do dnia 31 sierpnia 2013 r. Powódka, po odmowie przyznania jej świadczenia, zwracała się do pozwanej z kolejnymi pismami, ale nie zmieniała ona swojego stanowiska. Nie pomogło wystąpienie powódki do Rzecznika Ubezpieczonych.

okoliczności niesporne;

odpisy pism powódki: z 19.02.2013 r. – k. 11 i z 06.06.2014 r. – k. 11;

odpisy pism pozwanej: z 13.02.2013 r. – k. 10, z 15.03.2013 r. – k. 15 i z 11.07.2013 r. – k. 20;

kserokopie dokumentów wchodzących w skład akt szkodowych, a w szczególności: druku zgłoszenia zgonu z 07.02. (...), operatu zgłoszenia śmierci, pisma powódki z 14.05.2013 r. i pisma Rzecznika Ubezpieczonych z 24.06.2013 r.;

zeznania powódki – k. 69v.

Powódka nie otrzymała od pozwanej żadnego pisma z informacją (przypomnieniem) o niezapłaceniu składki za grudzień 2012 r. Pozwana wystosowała takie pismo do powódki w dniu 13 grudnia 2012 r., ale nie wykazała okoliczności doręczenia pisma powódce (polecenie lub potwierdzenie odbioru).

okoliczności niesporne;

odpis pisma pozwanej z 13.12.2012 r. – k. 52;

zeznania powódki – k. 69v.

Powyższy stan faktyczny wynika z wymienionych, bezspornych wzajemnie się uzupełniających i potwierdzających dowodów, tworzących logiczną, wiarygodną całość.

Sąd zważył co następuje.

Strony zawarły w 2009 r. umowę ubezpieczenia. Zgodnie z art. 805 § 1 i § 2 k.c. pozwana: (...) Zakład (...) na (...) S.A. w W., jako ubezpieczyciel zobowiązała się (w zakresie działalności swojego przedsiębiorstwa) spełnić określone świadczenia w razie zajścia przewidzianych w umowie wypadków, a powódka B. S. (1) jako ubezpieczająca zobowiązała się do płacenia składek. Świadczenia te miały polegać na zapłaceniu umówionych sum pieniężnych.

Pozwana jako zakład ubezpieczeń w rozumieniu art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. z 2015 r., poz. 1206, t. j. ze zm.), udzieliła powódce ochrony ubezpieczeniowej na podstawie zawartej z nią (z powódką) umowy.

Zgodnie z obowiązującymi w (...) Zakładzie (...) na (...) S.A. w W., „ogólnymi warunkami ubezpieczenia indywidualnego kontynuowanego”, na które powołały się obie strony, przedmiotem ubezpieczenia jest życie ubezpieczonego i życie członka rodziny oraz zdrowie ubezpieczającego (§ 3). Zarówno w wariantcie pierwszym, jak i drugim tego ubezpieczenia, zdarzenie takie jak śmierć członka rodziny, za którego „ogólne warunki ...” uważają m. in. rodzica aktualnego małżonka ubezpieczonego, wywołuje odpowiedzialność (...) Zakładu (...) na (...) S.A. w W., w postaci świadczenia w wysokości 20 procent sumy ubezpieczenia aktualnej w dniu zdarzenia (§ 4 ust. 2 w zw. z § 2 pkt 1), czyli w przypadku umowy zawartej przez strony w wysokości 1200 zł (20% z 6000 zł).

Wspomniane „ogólne warunki ubezpieczenia indywidualnego kontynuowanego” stanowią również, iż składka należna jest za okres odpowiedzialności (...) Zakładu (...) na (...) S.A. w W., a jeżeli składka nie została przekazana w terminie, to (...) Zakład (...) na (...) S.A. w W., wzywa ubezpieczającego do jej przekazania, wskazując dodatkowy 7-dniowy termin i informując o skutkach jej nieprzekazania, o których mowa w § 22 ust. 1 pkt 5 oraz w art. 10 „ogólnych warunków ...” (§ 20 „ogólnych warunków ...”).

Zgodnie z § 22 ust. 1 pkt 5 „ogólnych warunków ...” odpowiedzialność (...) Zakładu (...) na (...) S.A. w W., w stosunku do ubezpieczonego, kończy się w dniu zaistnienia upływu jednego miesiąca, licząc od końca okresu, za który została przekazana ostatnia składka (okres wydłużonej odpowiedzialności). W § 10 uregulowano kwestię uznania umowy za wypowiedzianą przez ubezpieczającego po upływie wskazanych okresów czasu.

Stosując opisany wyżej § 22 ust. pkt 5 „ogólnych warunków ...” należałoby uznać, że umowa, czyli odpowiedzialność pozwanej wygasła z upływem dnia 31 grudnia 2012 r. i tak postąpiła pozwana. Nie można jednak przepisu tego stosować w oderwaniu od treści wcześniej wskazanego § 20 „ogólnych warunków ...”. Nakładał on bowiem na pozwaną obowiązek wezwania powódki do przekazania niewpłaconej składki w terminie 7-dniowym (od daty doręczenia wezwania) i jednoczesnego pouczenia powódki o skutkach nieprzekazania tej składki w określonym terminie. Pozwana nie uczyniła tego albo uczyniła w sposób nieskuteczny, bowiem powódka nie otrzymała takiego wezwania z pouczeniem, a w każdym razie pozwana nie jest w stanie wykazać tej okoliczności.

W związku z tym skoro powódka nie została skutecznie wezwana do przekazania niewpłaconej składki i pouczona o skutkach nieprzekazania, to nie zaczął dla niej biec 7-dniowy termin i mogła zapłacić składkę w dowolnym późniejszym czasie, co też uczyniła płacąc składkę w styczniu 2013 r. Ubezpieczenie zatem nie wygasło.

Powódka dokonała zgłoszenia pozwanej śmierci swojej teściowej w dniu 8 lutego 2013 r. (oświadczenie pozwanej zawarte w piśmie z dnia 11 lipca 2013 r. skierowanym do Rzecznika Ubezpieczonych), a więc świadczenie powinno być przez pozwaną spełnione do dnia 11 marca 2013 r., czyli w ciągu trzydziestu dni od dnia zgłoszenia. Ubezpieczyciel obowiązany jest bowiem spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku (art. 817 § 1 k.c.).

Mając powyższe na uwadze, Sąd, w oparciu o przepisy powołane w uzasadnieniu, orzekł jak w sentencji wyroku. Powódka zażądała skapitalizowanych odsetek od kwoty świadczenia za okres od upływu terminu do spełnienia świadczenia do ostatniego dnia przed wniesieniem pozwu, a Sąd, po drobnej korekcie obliczeniowej (o 0,43 zł), zasądził te odsetki wraz z kwotą świadczenia. Odsetki ustawowe od całej zasądzonej kwoty od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, Sąd zasądził stosownie do art. 481 § 1 i § 2 k.c.

Pozwana jako strona niemalże w całości przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić powódce żądane przez nią koszty procesu w postaci: opłaty od pozwu – 30,00 zł, opłaty skarbowej od pełnomocnictwa udzielonego przez powódkę pełnomocnikowi (radcy prawnemu) – 17,00 zł i opłaty za czynności pełnomocnika powódki (radcy prawnego) – 600,00 zł (w najniższej stawce), czyli łącznie 647,00 zł. I taką kwotę Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powódki – na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c.